Gode nyheter fra
KRISTENT FENGSELSFELLESKAP
Tilslutet Prison Fellowship International

Han skal ikke knuse et knekket rør og ikke slukke en rykende veke. Med troskap skal han føre retten ut.
Esaias 42.3

Desember 1992 **Nr. 2** **Årgang 4**

17. OKTOBER: SAMLING I FELLESSKAPETS TEGN

Det ble en virkelig storsamling av frivillige arbeidere i fengselstjenesten den lørdag ettermiddag i Nordregate 20.

Tekst: *Ingvald Viken*
Foto: *Arne Sandum*



Her ser vi noen av deltakerne, fra venstre David Jesse Jahem, Viggo Røberg fra Justisdepartementet, Vivian Zahl Olsen og Karsten Mork, Østre Frikirke Oslo.

Østfold var som vanlig godt representert, fra Halden, Sarpsborg, Rolvsøy, Fredrikstad og Moss.

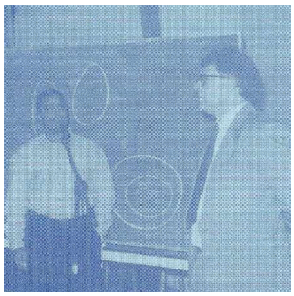
Utenom representanter fra mange forskjellige grupper i Stor-Oslo-området, møtte engasjerte fengselsbesøkende fra Skotterud og Kongsvinger i Øst, til Shalam fra Kristiansand i sør-vest.

Spesielle gjester var Viggo Røberg fra Justisdepartementet, David Jesse Jahem fra Örebro i Sverige og daglig leder ved Østerbo Evangliesenter Torbjørn Olsen.



Formannen, Arvid Kolstad, ønsket velkommen og innledet med Guds ord og bønn.

Øyvind Bergtun stilte igjen med sin gitar og ledet an i allsangen.



Ingvald Viken bandt sammen programpostene hvor en spesielt vektla å dele av erfaring og vitnesbyrd om hva Herren gjør i tjenesten rundt om.

Først ute var Karin Jessesen, som berettet fra Fredrikstad Kretsfengsel. Det var igjen stor glede over å høre at enda to innsatte nylig hadde tatt i mot Herren.

Per Haugan fortalte hva han var opptatt med i sin tjeneste på Ila, og Kai Tønnessen delte noe av erfaringen fra Shalam i Kristiansand.

Torbjørn Olsen fortalte om hvordan Østerbo nå var kommet i gang. Historien om Østerbo er unik, det var vel en følelse de fleste satt igjen med.

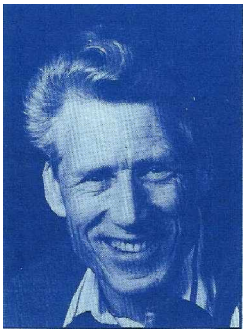
Etter matpausen fortalte Magne Hansen fra den store internasjonale fengselskonferansen i regi av Prison Fellowship i Sør-Korea og fra fengselsbesøk i Albania (egen omtale). Det ble vist video: Glede, fest og inspirasjon – men også utrolig primitive forhold og lidelser fra Albania. Til både inspirasjon og ettertanke.

Kåre Roland ledet til slutt an i et fellesengasjement for oppgavene framover i Prison Fellowship, Norge, som for øvrig ble omdøpt til et mer passende norsk navn: Kristent Fengselsfellesskap (KFF).

Det var stor glede og inspirasjon som preget de enkelte gruppers arbeid.

FORMANNEN HAR ORDET

I Bibelens gladeste bok, kong Davids salmebok står det *«De så opp til Ham og strålte av glede»* Salme 34,6.



En far satt og leste i en stor bildebibel for lillegutten sin som han hadde på fanget. De kom til et stort bilde av Jesus. Pappa fortalte og gutten hørte. Da så faren ville bla om, kom en liten hånd som vendte bladet tilbake.

«Vi må ser mere på Jesus, pappa» Ja, la oss se mere på Jesus, Han gir glede og inspirasjon.

Når vi søker Guds Ord i bønn og tillit er vi lovet å få veiledning, kraft og glede til å betjene hverandre i de mange behov som finnes i Kristent Fengselsfellesskap.

Gud velsigne den enkelte, du som søker etter mening med livet, du som er fratatt friheten, men har fred med Gud og du som ønsker være et medmenneske i Kristent Fellesskap.

Arvid Kolstad

KRISTENT FENGSELSFELLESSKAP er en tverrkirkelig organisasjon, tilsluttet Prison Fellowship International. KFF har som formål å hjelpe innsatte, eks-innsatte samt deres familier og pårørende over hele landet.

Telefon: (02) 37 29 85
Bankgiro: 1627.10.63974
Postgiro: 0805 5688924

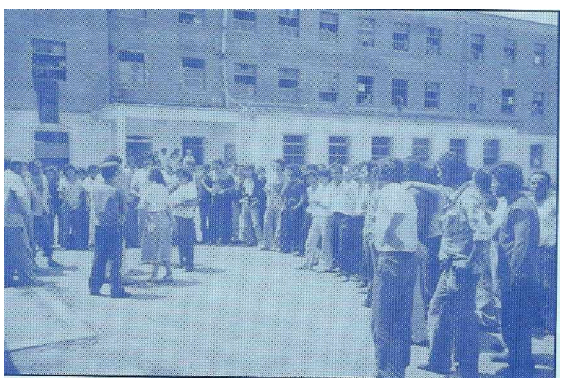
Nyhetsbrevet er gitt ut av
Kristent Fengselsfellesskap
Nordre Gate 20
0551 OSLO

Formann Arvid Kolstad
Sekretær Karl G. Brandtzæg
Styremedlemmer Ingvald Viken ,
Magne Hanssen, Arvid Aanstad
og Arne Steen

Redaktør dette nr: Arvid Kolstad

FRA ALBANIA

Et av styremedlemmene i KRISTENT FENGSELSFELLESSKAP er med i organisasjonen «Fattige i Øst-Europa», og etter mye anstrengelser har han og hans kollegaer fått innpass i fengselet i Lecja, Albania. Her var det 20 mann på hver celle, 6 dusjer på 220 mann, toalettet består av 3 hull i golveet og maten er stort sett stenhårde brød



Fra fengslet i Lecja



I juli foregikk den første dåpshandlingen i Shkoder, Albania. Magne Hansen (sittende foran) foretok handlingen.

HVORDAN GJØRE KRISTENT FELLESSKAP BEDRE KJENT

Dette var overskriften på et spørreskjema vi hadde formet til i forbindelse med vår samling i Evangliesalen 17. oktober. Det blir for omfattende å nevne alle svar som ble gitt, men vil her i stikkordsform markere noen.

I løpet av samværet hadde vi gruppesamtaler rundt bordene om følgende spørsmål:

1. Nevn 3 viktige områder å gå frem på for å gjøre KFF bedre kjent i Norge.
2. Hvordan kan kristne grupper som allerede går i (besøker) fengslene bli bedre knyttet sammen over hele landet?
3. Hva kan gjøre KFF møtene (som du er på i dag) enda mer (spesielt) inspirerende å komme til?
4. Hvordan få med nye frivillige arbeidere i KFF?
5. Hvordan legge opp til en stabil økonomi i arbeidet?

1. Gjøre oss bedre kjent med norsk navn, for eksempel det vi i dette bladet har brukt, Kristent Fengselsfellesskap (tilsluttet Prison Fellowship). Ta i bruk nærradiosstasjonene. Personlig vitnesbyrd i pressen, for eksempel Dagen, Vårt Land. Lage en informasjonskassett.
2. Skaffe kontaktpersoner ved de omtalte anstalter.
3. Invitere til flere samlinger så vi kan dele våre erfaringer med hverandre.
4. Informere bedre de menigheter som er i de byer hvor fengslene ligger.
5. Fast givertjeneste. Søke departementet om en koordinatorstilling. Bedre informasjon.

GRATULERER, EVANGELIESENTERET

En omstreifer og kriminell alkoholiker fikk ved evangeliet en levende tro. I varm omtanke for de utslåtte startet han for ni år siden Evangliesenteret.

2. juli 1983 åpnet det første Evangeliesenter på Roa, og det var nok med en underlig følelse Ludvig Karlsen sammen med sin trofaste medhjelper Lise, sto på tunet til den gamle lensmannsgården der han tidligere hadde vært arrestert gjentatte ganger for fyll og småkriminalitet.



Den siste tilveksten er Østerbo, en hel landsby ved Halden, og på bildet er bestyreren, Torbjørn Olsen, representert.

Et Alternativ i rusmiddelomsorgen

STORTINGSMELDING NR 23 (1991-92) OM BEKJEMPELSE AV KRIMINALITET

Fortsettelse fra nyhetsbladet i februar 1992. Sjokkerende utvikling i kriminaliteten. Få Lyspunkter i tiltakene. Av Ingvald Viken, Greåker, Kristent Fengselsfellesskap..

Forebygging krever holdningsendring

I meldingen leser vi at det mest grunnleggende kriminalitetsforebyggende arbeid, er det som foreldre, lærere og andre voksne personer gjør for å overføre positive kunnskaper, verdier og holdninger til den oppvoksende slekt. Å styrke hele den voksne befolknings bevissthet om deres ansvar på dette området, må derfor stå sentralt i den kriminalitetsbekjempende arbeidet. Dette synes å være en god anledning til en strategi for bekjempelse, men det synes som om Kriminalmeldingen lar hovedproblemene ligge og blir opptatt av å studere risikofaktorer og observere antisosial atferd, for så å peke på at en trenger mer ressurser. En skal lage «prøveprosjekter», en skal «evaluere» osv. Det er nærmest som om en ikke vet nok om hva som trengs.

Det er grunn til å rope et rungende NEI til mer studium, forskning og intellektuelt snikk-snakk: Alle vet at problemet ligger i holdninger og atferd hos oss voksne: Det kommer av «vår onde natur»: Hor, umoral, utskeielser, avgudsdyrkelse og trolldom, fiendskap, strid, rivalisering, sinne, selvhevdelse, stridigheter, partier, misunnelse, fyll, festing og mer av samme slag (for å ta fram det vi lærer bort som forbilder for den oppvoksende slekt, slik som dette er fremstilt i Galaterbrevet 5, 19-21). Egoisme og omtrentlighet og mangel på kjærlighet viser vi fram i våre egne liv, på TV, i avisene. Dette er lovlig og såkalt «sosialt akseptert», ikke minst vår grå eller svarte inntjening og juksing i det små.

Hvor er opplæring i verdiene blitt av? De passer kanskje best som en god innledning til en ideell målsetting, et punkt i en disposisjon for så å bli sopt under teppet, glemt. Kanskje det er ubehagelig?

Hvordan det vil gå med den konsekvente reaksjon på avvik fra verdinormene?

Alt er vel ikke like godt? Hvor raskt møter den unge lovbryteren reaksjon og i hvilken form?

Lyspunkt: Konfliktråd og samfunnstjeneste

Det bibelske hovedprinsipp for gjenopprettelse av skade fra et forvoldt lovbrudd består i at skadevolderen gjenopprettter det brutte forhold vis a vis offeret. Harmonien skal gjenopprettes. Igjen skal det bli fred (shalom) mellom partene. Ordet «shillum» har samme rot som «shalom» på hebraisk. Det er ordet for å tilbakebetale offeret. Dette er hovedretningslinjen for å gjenopprette «shalom».

I dagens «profesjonalisering» av konflikter gjennom vår rettergangsordning, blir offeret helt borte.

Tidligere var tilbakebetaling til offeret en hovedsak: Hamurabi i Babylon, 1700 B.C., Romerske Tolv Tabeller, 449 B.C., Ethelbert-lovene i Kent, 600 A.D. hadde alle tilbakebetaling som hovedsak.

Det ble et helt dramatisk skifte i prinsipp i år 1116 A.D. ved Leges Henrici i England, som betraktet forbrytelser som et brudd mot «kongens fred». Lovbrudd er siden først og fremst betraktet som et forhold mellom Staten (det offentlige) og lovbryteren. Tilbakebetaling er blitt erstattet så å si utelukkende med straff.

Lovbryteren får ikke anledning til å gjenopprette noe «fred» (harmoni) med offeret, og offeret blir ikke ivaretatt verken følelsesmessig eller knapt nok på noen annen måte, kanskje ved forsikringsdekning eller gjennom det offentlige trygdesystemet.

Et unntak er Konfliktrådet. Dette er først og fremst ment å dekke unge lovbrytere. En megler bringer offer og gjerningsmann sammen i et meglignsmøte. Partene oppfordres til å komme til forsoning gjennom en avtale som går ut på at gjerningsmannen skal reparere skaden

eller på annen måte yte erstatning. Ca 100 kommuner har opprettet Konfliktråd, men mange steder nedprioriteres ordningen sterkt. Den burde, etter undertegnedes mening, bli gjenstand for en virkelig sterk opp-prioritering og gis ressurser. Der er nå vedtatt en egen lov om megling Konfliktråd (lov av 15.03.91 nr 3). Det er kanskje gjennom dette et ørlite håp om at Konfliktrådene kan bli et reelt alternativ i straffeforfølging i tradisjonell forstand i hele landet, og offeret kan bli ivaretatt.

Samfunnstjeneste har noe tilsvarende preg av «tilbakebetaling». Dog skjer tilbetalingen til samfunnet i stedet for offeret. Det er et alternativ til ubetinget fengsel, i noen grad også til betinget fengsel. Det blir ingen «forsoning» i straffereaksjonen, men det kan hjelpe skadevolderen til å bedre forstå konsekvensen av sine handlinger.

Straff og omsorg. Hvor blir de kristne og andre frivillige av?

Et lovbrudd skal straffes. Det har med rettferdighet å gjøre. Den enkelte har rett til å få ta sin straff og stå til ansvar for sine handlinger.

I en svært liten del av tilfellene er det grunn til å vise spesiell aktsomhet og verne samfunnet fra abnorme tilbøyeligheter hos enkeltindivider. Overfor de langt fleste er det et hovedspørsmål å bringe lovbryteren tilbake til en normalt fungerende samfunnsnyttig funksjon, hvor den som har tatt sin straff, skal være ferdig med den: Gjelden er betalt. Her ligger det massevis av fordommer under selve soningen og ikke minst etterpå.

De fleste, ikke minst blant oss kristne i våre trygge omgivelser, kan ikke tenke seg å ha sosial kontakt med en «forbryter» (les: Tidligere innsatt). Å besøke noen i et fengsel, er nærmest en umulig tanke.

Men likevel finnes det mennesker som ser det som sin oppgave å ta ansvar overfor innsatte og gi aktiv støtte når de kommer ut. Ikke minst har undertegnede truffet mange av de ansatte i «systemet» som har et ekte engasjement for den enkelte innsatte, fra Justisdepartementet til den enkelte betjent. Det gjelder også for KIF-ansatte, og det er ingen tivl om at Røde Kors med sine 300 visitorer, gjør en god jobb.

Men det mangler **helhet** i omsorgen. Derfor får følelsen sitte fast hos den innsatte at han ikke blir vurdert som et helt menneske, ikke tatt på alvor.

Mange innsatte har alltid manglet kjærlighet fra foreldre, fra de miljø de har vanket i. Og omsorg i riktig forstand er mye mer enn godt stell, god mat, TV på cella. Kjærlighet har å gjøre med forhold til andre mennesker, noen å stole på, noen å åpne seg for – av varig karakter, med andre ord noen å forholde seg til som er ute i samfunnet mens lovbryteren sitter inne, en eller flere som kan være venn når vedkommende blir løslatt.

Hvem kan være denne eller disse? Røde Kors-kontakten slutter når den innsatte løslates. Menigheten er stengt (som oftest). Evangeliesentrene har vært en redningsstasjon for mange, så mange at det er en skam at Kriminalmeldingen ikke nevner disse med et ord. Heller ikke nevnes det viktige arbeidet som Frelsesarmeen driver, ikke Prison Fellowship, ikke den besøksaktivitet som tross alt en god del menigheter driver. I kriminalmeldingen er de kristnes aktivitet sikkert iberegnet på side 98 i den ene setningen som sier at «Også andre organisasjoner gjør et meget verdifullt arbeid ved besøksvirksomhet og arrangementer i anstaltene».

For undertegnede er situasjonen en blanding av sinne og oppgitthet: Sinne over manglende virkelig omsorg i «anstaltene» (et håpløst ord), sinne over at de kristnes aktivitet ikke er verdt å bli nevnt i Kriminalmeldingen, og oppgitthet over vår unnfallenhet når det gjelder å bidra til å forbedre situasjonen.

Derfor: Det trengs et krafttak fra engasjerte frivillige i kriminalomsorgen, og la oss ikke glemme omsorgen for ofrene!

PRISON FELLOWSHIPS VERDENSONFERANSE, SEOUL

Den 4. verdenskonferansen i Prison Fellowship Internationals regi ble arrangert i Seuol, Sør-Korea 1. – 5. september 1992. Norge var representert med Magne Hanssen.

Tekst og foto: *Magne Hanssen*

En stor og inspirerende erfaring var det å få delta i fellesskapet i Seoul. Vi var 11 stykker fra Europa som reiste sammen til konferansen. Et sterkt åndelig og tverrkirkelig fellesskap bandt hele konferansen sammen under banneret «Called out of Darkness».

83 nasjoner var representert, og herav var 53 medlemsland av PF. Åtte av disse landene fikk sitt medlemskap stadfestet under konferansen.

Opplevelsesrikt var det også å få personlig kontakt med mennesker i Jesu Kristus, bokstavelig talt fra hele verden.

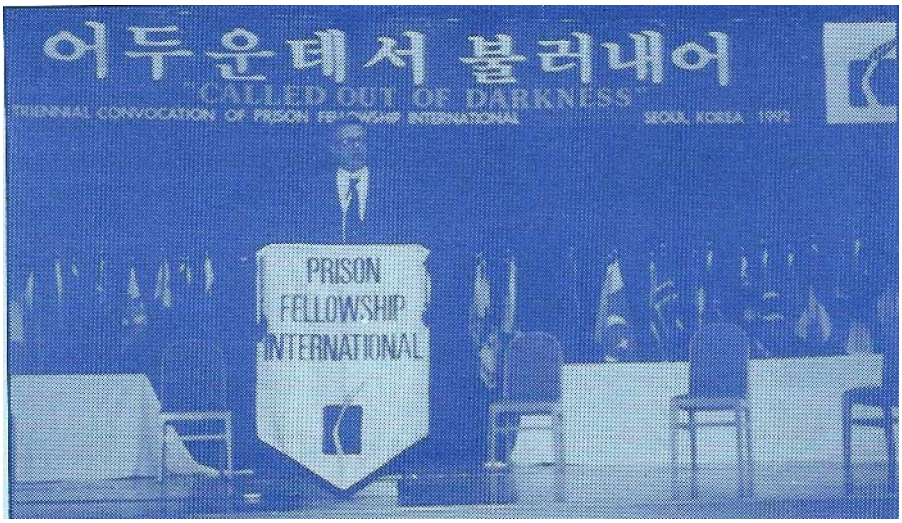
Vi kjente at vi ble bundet sammen i den Hellige Ånds atmosfære som skaper kjærlighet blant Guds folk.

Et sterkt budskap fra både Ron Nikkel og Chuk Colson som fortalte om hva Herren gjør i dag i land som har vært dominert av mørke, men som lyset har kommet til i og fortrengt mørket slik at en total forandring hadde funnet sted.

Mange vitnet også om frelsen i Jesus de hadde møtt i fengselet gjennom den frivillige fengselstjenesten.

Fortvilte og ensomme fanger i fengslene som bare har en positiv mulighet i sitt liv, og det er å få møte mannen Jesus.

Så la oss enda mer ivrig støtte opp om det kristne fengselsfellesskapet. Dette har betydning også for din evighet. Jesus kommer snart!



NATTVERDEN – DET SISTE MÅLTIDET

Albert H. Quie er et kjent navn i USA, i særdeleshet i staten Minnesota hvor han var Guvernør. Al Quie, som i dag sitter i hovedstyret i Prison Fellowship, USA, er et av de mest høyaktede og respekterte republikanske kongressmedlemmer i USA.

Under Chuck Colsons fengselsopphold oppsto det en familiekrise for ham, og Al Quie tilbød seg å ta hans plass i fengselet, vikariere for ham, og var således med vitende vilje beredt til å sette hele sin fremtid på spill.

Colson sier at «Det var da jeg kjente over enhver tvil at Kristus lever… Intet mindre enn Herrens nærvær kunne få en mann til å ofre så meget for en annen».

For en tid tilbake skrev Albert Quie i Jublilee, bladet som Prison Fellowship International utgir, følgende :

OVERSATT AV Gillian M. Holby

Jesus visste at Hans tid var nær. Snart ville nettopp dem som Han kom for å utfri, komme for å føre Ham til korsfestelsen, og dem som var Ham nærmest, ville flykte. Ved dette siste påskemåltidet formante Jesus sine disipler til å etterligne Hans kjærlighet. Det greske ordet for denne kjærligheten er «agape» - å gi seg selv for en annen, å elske sin fiende.

- Et nytt bud gir jeg dere. Elsk hverandre. Slik som jeg har elsket dere, skal dere elske hverandre … sa Jesus ettertrykkelig (Joh 13,34). – Men jeg sier dere: Elsk dine fiender og be for dem som forfølger dere (Matt 5,44).

I sannhet. Dem av oss som vitner om troen på Jesus må sette Ham i sentrum og vise sin kjærlighet (agape) i alle våre handlinger. Et perspektiv er av avgjørende betydning for de tusener som rekker ut en hånd til dem som er berørt av kriminalitet – til fanger, eks-fanger, deres familier og deres ofre.»

Al Quie slutter sine betrakninger med å skrive:

«Som vi sammen tjener Kristus så er det nødvendig at vi lever det nye liv Han har gitt oss, at vi praktiserer Hans kjærlighet i alt vi foretar oss – fra morgen til kveld, i alle våre forhold.

La meg oppmuntre dere til å holde Kristus i sentrum, la Hans kjærlighet strømme fritt. Vis frem Hans kjærlighet ved å bygge hverandre opp, ved å dele hverandres byrder. Jeg henstiller dere å dyrke personlige forhold. – «Dette er mitt bud: elsk hverandre»(Joh 15,17).

PRISON FELLOWSHIP SCOTLAND FEIRER 10 ÅRS JUBILEUM

I anledning av 10-års jublieet for Prison Fellowships virksomhet i Skottland, utgis en bok om virksomheten. Amerikansk-født og skotsk-gift Louse Purvis har både redigert og bidratt til boken som har artikler blant andre fanger og eks-fanger. Louise er også viseformann i PF Scotland.

I neste utgave av KFF-bladet skal vi se litt nærmere på arbeidet til PF Scotland.

BØNNETJENESTEN I KRISTENT FENGSELSFELLESSKAP

Kristent Fengselsfellesskap ser bønn og bønnefellesskap som en hovednøkkel i sitt arbeid for å kunne være til hjelp for innsatte og deres familier. Vi tror det har meget for seg når det sies at det skjer ingen ting i Guds rike som ikke har sin bakgrunn i bønn.

La oss legge oss på hjertet et ønske om at det skal skje noe stort på denne åkerteigen vi er betrodd av mesteren. Med bakgrunn i at vi skal be «for og med hverandre» ønsker Kristent Fengselsfelleskap å sene ut bønnebrev der det er satt opp et daglig bønneemne. Vi har tro for at dette skal øke fellesskapet, være til oppmuntring og gi resultater.

Etter gjennomsyn av vårt første bønnebrev vil du sikkert savne bønneemner som vi ikke har fått med oss. Vær så snill og kontakt oss over telefon eller skriv til oss. Vi er takknemlige for råd og påminnelser.

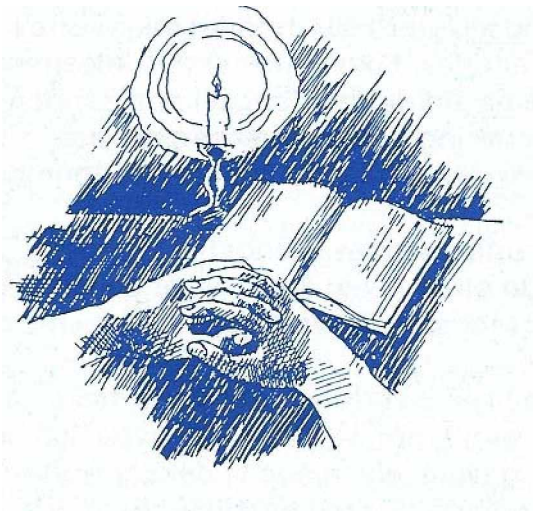
Vi vil her legge deg på hjertet noen spesielt viktige bønnemner som du kan nevne i ditt daglige bønneliv:

- Be høstens Herre drive arbeidere til å praktisere nestekjærlighet blant de innsatte (Matt 9,28 og Matt 25,44).
- Be for godt samarbeid med fengselsmyndigheter og å vise respekt for lover og bestemmelser (Rom 13,1).
- Be for fengselsprestene og de ansatte i sosialomsorgen.
- Be for de som har blitt kristne i fengselet, at de må bli styrket og bevart i troen.

FANGES DIKT

Skrevet av James Kerr, eks-fange i Scotland og gjendiktet av Gillian M. Holby

Jeg lever alene kjære Gud,
å bli hos meg
I alle mine dagers behov
vis meg din vei.
Gi meg sterk helse
for det jeg ber.
Slik at jeg kan jobbe
og din vilje skjer.
I mine tanker
og behov for det beste
la godheten råde
overfor min neste.
Bevar meg fra ild og flom
og fra ondsinnede tunger,
fra tyver og fra frykt
og fra alle som er onde.
Dersom sykdom eller ulykke rammer
ydmyk, Herre, ber jeg
hør du min bønn.
Og når jeg føler meg deppa
og fortvilelsen slår til,
løft du mitt hjerte
og hjelp meg i min bønn.
Men jeg vil ikke frykte
for jeg vet at du er nær.
Ja, Herre - Du er her.



MITT VITNESBYRD

Det var høsten 1989 da jeg ble satt i fengsel at jeg fikk et levende møte med den oppstandne Jesus. I ettertid forstår jeg at det var ikke først og fremst ordene som traff meg, men de levende ansiktene som utstrålte glede hos de kristne. Dette gjorde at lengselen våknet i meg. I begynnelsen gikk jeg aldri inn på disse møtene i fengselet, men jeg var alltid på plass utenfor når de skulle gå for å se bedre på deres ansikter som utstrålte fred og glede. Jeg begynte å sove dårligere og tankene mine dreide seg om det jeg hadde sett.

En tid etter ble jeg spurt om jeg kunne tenke meg å være med på et møte utenfor fengselet, noe jeg takket ja til. Og da vi kom fram på kvelden fikk jeg igjen se den samme freden og gleden i ansiktene som jeg hadde sett i fengselet. Jeg forsto der at dette måtte jeg ha for enhver pris. Midt i ettermøtet gikk mine kamerater frem for å ta imot Jesus som frelser, men ikke jeg. Jeg kjente en veldig uro og var med ett svært liten der jeg sto. Men etter en stund kom det en bort til meg og spurte om jeg var frelst. Da svarte jeg at møtet er jo slutt, så da var det for sent. Denne personen lo, og sa det var aldri for sent, så jeg ble med inn på et lite rom hvor jeg ble undervist om veien til himmelen. Så foldet vi våre hender og ba en kort bønn, og jeg bare kjente hvordan Jesus møtte meg og ga meg sin fred som overgår all forstand. Ja, i meg var det nok bitterhet og hat som ville ha fylt mange bøtter, men dette forsvant i ett nu, og den natta sov jeg så godt som aldri før.

I ettertid forstår jeg at det er ikke bare ordene som vekker mennesket, men at den kristne bror eller søster selv må leve så nær Jesus at de utstråler Hans kjærlighet.

Og i samfunnet med han må også vi bli forvandlet i måten å være på, til mildhet, vennlighet og med ydmykt hjerte, det taler et usynlig språk som Den Hellige Ånd våker over. Og når jeg lever nær Jesus, da blir mitt liv en duft av liv til liv, slik at jeg ved Guds nåde kan ta imot tanker fra Den Hellige Ånd, fredstanker, tanker til legedom og utfrielse for de menneskene jeg møter. Derfor står det at det er Herren som gir visdom, fra hans munn kommer kunnskap og forstand, og at vår tale alltid må være mild og vennlig. Ja, det står så sterkt at «Med saktmodighet blir en fyrste overtalt, og en mild tunge knuser ben.»
AMEN
Med vennlig hilsen Roger

Velkommen til Greåker
8. — 13. juni '93

Prison Fellowships europeiske fengselskonferanse blir holdt på Haugetun folkehøgskole i regi av KRISTENT FENGSELSFELLESSKAP

Mange av lederne og arbeiderne i den frivillige fengselstjenesten i Europa vil være til stede.

Lederkonferansen vil bli holdt 8. — 10. juli
Week End-konferansen vil bli holdt 11. — 13. juli
(Rett til endring forbeholdes)
Sett av tid til å delta og få inspirasjon til det videre arbeidet i denne viktige oppgaven!

Det er ikke alltid
om å gjøre
at mennesket
er lykkelig,
men det er viktig
at det lærer
å vedkjenne seg
sin situasjon.

Werner Bergengruen

AKTIV TJENESTE I KRISTENT FENGSELSFELLESSKAPS FENGSELSARBEID

TAR DU UTFORDRINGEN?

Gi din gave……
Med dette nyhetsbrevet følger en postgiroblankett. Bruk den til å sende ditt beløp til dette viktige arbeidet, som kun drives ved frivillig givertjeneste.

Regnskapet føres av**: KURANT REGNSKAP**, Pilestredet 17, 0164 OSLO 1

KRISTENT FENGSELSFELLESSKAP
Nordre gate 20, 0551 OSLO

Jeg ønsker å være medlem i Kristent Fengselsfelleskap q
Jeg ønsker delta i en bønnering, for …..…….. q
oppgi fengsel
Jeg vil være brevvenn for en innsatt q
Jeg ønsker det internasjonale PF's blad "Jubilee" Eng/Spansk q
Jeg vil dyktiggjøre meg til tjeneste gjennom kurs q
Jeg kan støtte økonomisk q
Jeg vil kunne delta i følgende tjeneste:
spesifiser ……. q

Medlemskapet koster kr 50,- per år og du får tilsendt nyhetsbladet og annen medlemsinformasjon.

Navn ……..

Adr ……..

Poststed ……..

Betal din kontingent, kr 50,- på **bankgiro 1627.10.63974**
eller **postgiro 0805 5688924**

Gaver til innsatte: **Postgiro: 0824 0830850**